

Punkter, fordi de høre til hele den Betragtning, der for mig er den væsentlige. Naar jeg har fremhævet disse Betragtninger, er det imidlertid dermed ingentunde min Mening, at det med Hensyn til Præsters Kaldelse og Ansættelse skal blive, som det nu er. Jeg kan gaa meget vidt i at give mit Samtykke til Forandringer heri, og jeg vil ønske, at den høitærede Minister, som jeg meget gjerne vil see paa sin Plads fremdeles, og som jeg paa ingen Maade ønsker vil knytte sin Bliden til denne Lov, vil tage hele det Spørgsmaal for, om hvorledes Lærerkrafterne skulle ansættes og fordeles ved Hjælp af de til Kirkens Raadighed værende Midler; han vil kunne gaa meget vidt uden at tabe sin Medvirkning dertil. Hvad jeg derimod maa fraraade, og hvad jeg maa betragte som det bestemt fremtrædende Princip i Loven, er Stabelsen af to Classer af Præster, paa den ene Side de kongelig ansatte, af Kirkens Midler lønede Præster, der kunne afskediges ved kongelig Resolution, og paa den anden Side de af Menigheden antagne, ikke af Kirkens Midler lønede og ikke ved Resolution afsættelige Præster. Med andre Ord, lad os ikke indenfor den samme Kirke, indenfor Føllekirken opstille, hvad jeg med et Navn, hentet fra Lande, hvor man kender Vanstælighederne, vil kalde en etableret Geistlighed og en ikke etableret Geistlighed. Man kan have en etableret og en ikke etableret Kirke, og jeg seer slet ikke med betænkelige Sine paa, at der danner sig frie religiøse Samsund, men denne Lovs Princip er, indenfor den samme Kirke at skabe denne Dobbeltthed, og det er det, som jeg finder farligt, betænkeligt, og mod hvilket jeg maa protestere.

Floug: Skjøndt jeg har ubbedet mig Ordet for at tale for det foreliggende Lovforslag, skal jeg dog tillade mig at begynde med et Par Bemærkninger, vel ikke angaaende Lovforslaget selv, men derimod angaaende dets Forudsætninger eller dets Fremkomst her i Rigsdagen, der ville see ud som Indvendinger, og som tildeels ogsaa ere det. — Jeg tilstaaer saaledes, at det er forekommet mig, ligesom flere foregaaende ærede Talere og navnlig det ærede 11te kongevalgte Medlem (Siebe), at

det, naar en Kirkecommission dog skal nedsættes, vilde have været naturligere, at da ogsaa denne Sag var bleven den forelagt til Forhandling. Jeg erkjender ganske vist, at selve Forslaget om en Commissions Nedsættelse maa see vil lettes betydeligt, naar den her foreslaaede Lov kommer til at gaa forud, men jeg er derimod ikke ganske vis paa, at den høitærede Minister har Ret i, at Kirkecommissionens Arbejder ville fremmes derved, at denne Sag først er bleven afgjort; thi der kommer ofte en Eftermodstand frem mod en Sag, som er farligere end den, der er gaaet forud for den. Smidtidigt skal jeg dog villigt erkjende, at den høitærede Minister kan have havt stærke Bævegrunde til nu strax at fremme det Lovforslag, der, efter hvad der blev oplyst igaar, jo heller ikke paa nogen Maade kan kaldes nforberedt, og at han, der veed, hvor usikker og kortvarig en Ministers Stilling ofte er, kan have følt det som en Pligt mod den Retning i Kirken, som han nærmest tilhører, at fremme denne lille Sag, medens han indtager den nævnte Stilling, især da det dog er vanstæligt forud at sige, naar en Commission, som den paatænkte, vil blive særdivig med sine Arbejder, og naar disse ville kunne fremkomme for Rigsdagen. Jeg erkjender altsaa, at der kan have været tilstrækkelig Grund for ham til nu at bringe Lovforslaget frem, og jeg kan derfor ikke af den Grund, at jeg havde tænkt mig en anden Fremgangsmaade som den naturlige, bevæges til at være imod det. — Dernæst havde jeg ønsket, at den høitærede Minister vilde have erindret sig, hvad der foregik her i dette Thing i forrige Samling. Der udtaltes da fra det med Hensyn til det dengang foreliggende lignende Lovforslag nedsatte Udvalgs og fra dets Ordspørers Side det Ønske, at Landemoderne maatte blive hørte i denne Sag, og Meningen heraf var jo ikke, at Ministeren alene skulde høre dem, men Meningen var, at ogsaa Rigsdagen skulde faae deres Udtalelser at høre, og man havde derfor, overeensstemmende med hvad der jo ogsaa pleier at see ved saadanne Forhandlinger, som gaae forud for et Lovforslags Fremkomst, været berettiget til at vente, at Landemodernes Forhandlinger vare blevene Rigsdagen meddeelte. Jeg troer ikke, at Sagen derved